

Roverský tábor KROK 2010

31. 7. – 7. 8. 2010, Javoříčko

Po velmi vydařeném prvním ročníku roverského tábora KROK 2009 na Kvíčalce stála letos před třebovskými rovery velká výzva – neupadnout do nečinnosti, udržet rychlost, kterou se místní roving rozjel, a uspořádat ročník druhý. Nebyl to úkol zas tak rutinní a jednoduchý, jak by se mohlo zdát, a to z několika důvodů. Předně bylo nutné vytvořit zcela nový přípravný a realizační tým, protože vůdce prvního KROKu – Mira odjel na půl roku pracovně na misi a rovněž Danka, Plyška, Darzinka i Pobor vypadli z příprav - ať už kvůli škole, práci či jiným povinnostem. Dále už loni na podzim padlo rozhodnutí nejet znovu na Kvíčalku, takže bylo nutné najít jiné tábořiště včetně veškerého vybavení a v neposlední řadě pak bylo třeba najít nový cíl, prostředky a náplň tábora, aby nebyl stejný jako loni a své účastníky někam dále posunul.

Závazek uspořádat KROK 2010 si na sebe jakožto nejstarší vzali roveři z Patocy. Do programového týmu jsme se přihlásili já, Jump, Siky a Sekáč a jako místra proviantáře jsme vybrali Žileta. Během jara jsme vypátrali tábořiště v údolí říčky Javoříčky, které patřilo skautům z Olomouce, a domluvili si pronájem.

Osmidenní tábor začal poslední den v červenci, ale někteří z nás museli vyrazit už o den dříve postavit alespoň základní táborové stavby a nakoupit potraviny na celý týden. Celodenní dešť nám nedával moc dobré vyhlídky, ale naštěstí přes noc ustal a až na jednodenní výjimku zmizel až do konce tábora. V sobotu dorazili roveři na kolech a v počtu 13 lidí jsme zahájili KROK 2010. Během následujících dvou dní se přidali ještě další a zvýšili náš počet až na finálních 16 roverů a roverek ve věku 17 – 26 let.

Vojenský výcvik novinářů před výpravou do tajemné Zóny

Základy karate a aikida

Zatímco loni se o plná břicha party dospívajících věčně hladových roverů starala Danka, letos jsme neměli to srdce někoho na celou dobu uvázat v kuchyni. Proto se každý den o vaření starala jiná dvojice dobrovolníků a podle Žiletem sehnanych receptů vařila takové speciality jako mexické Burittos, francouzskou tresku s hořčicovou omáčkou či české špekové knedlíky se špenátem. Snad nebylo dne, kdy bychom hladověli, nebo nám nechutnalo a tím jsme si dokázali, že vařit může opravdu každý. Na druhou stranu málo zkušeností a ne úplně dokonalá kamna si vybraly své a špatně načasovaná jídla občas narušovala hladký průběh programu. A čím že jsme celý ten týden bavili?

První KROK se nesl ve znamení převážně vyčerpávajících her majících vymáčkout z roverů vše, co dovedou a tím řádně stmelit jejich kolektiv. To se podařilo velmi dobře, a tak jsme letos mohli trochu zvolnit, přidat trochu čisté zábavy a především několik dospělejších programů hodných roverského věku. Nevymýšleli jsme žádnou celotáborovou hru, ani červenou niť, hlavním cílem

bylo rozmazat rozdíly mezi těmi, kteří tábor připravují a ostatními účastníky – zapojit všechny. Proto podmínkou účasti každého z nás bylo připravit si program pro ostatní. Nutno říct, že přes počáteční bezradnost se toho roveři nakonec chopili odvážně a nápaditě a díky tomu jsme se naučili základní triky z karate či aikida, donutili se překonávat při nepříjemných a někdy dost nechutných úkolech soutěže Faktor smrti, zastříleli si z různých typů sportovních a závodních zbraní a dokonce jsme se jednoho večera odhodlali k přecházení žhavých uhlíků! Tyto aktivity připravené jednotlivými účastníky jsme společnými silami programového týmu doplnili a poskládali do, doufejme, zajímavého a rozmanitého celku. Uprostřed tábora jsme si na kolech vyjeli na výlet do Litovelského Pomoraví, v psycho-bloku jsme se dozvěděli něco o tom, jak nás vnímá naše okolí a několik večerů jsme strávili diskuzí na různá témata – např. proč jako roveři na táboře nepijeme alkohol, když

Honzík jako první předvedl chůzi po žhavých uhlících

Výprava na vodu v plánovací strategické hře RoverStar – proslav svůj Kmen

„v civilu“ si skoro všichni rádi dáme; nebo jak bychom se měli stavět k partnerským vztahům a zda je vůbec možné nalézt nějaký „správný“ recept. Předposlední podvečer a celou noc pak zabrala náročná terénní hra Stalker inspirovaná stejnojmenným mysteriózním filmem. Celým táborem se táhly následky druhého táborového večera, kdy jsme v Casinu roztočili peníze vydělané prodejem smének s rozmanitou nabídkou služeb pro druhé, a ti, co se jim v hazardu dařilo, si pak mohli ty nejzajímavější směnky zakoupit v dražbě. Mezi největší terna patřily směnky typu „budu ti sloužit 24h“, převzetí noční hlídky nebo projížďka v Modré Perle (Sikyho škodovka). Během závěrečného táboráku – nebo kvůli dešti spíše posezení se svíčkami

v tee-pee jsme společně zhodnotili uplynulý roverský rok a promysleli strategii na ten nadcházející.

Krok 2010 musel být a rozhodně byl úplně jiný, než ten loňský. Jestli lepší nebo horší a v čem, nechť si každý účastník zvaží sám. Z mého pohledu se nám podařilo ukázat druhou tvář, jakou by roverské táboření mohlo mít, a věřím, že ze srovnání obou ročníků a převzetím toho nejlepšího z každého z nich dokážeme vytěžit maximum při úvahách a plánování příštího – již třetího společného léta. Podařilo se nám zažít zase kupu srandy, ještě více stmelit kolektiv, hlouběji se poznat a okusili jsme několik nových typů programů. Děkuji všem, kteří se na přípravě tábora podíleli a přeji trebovskému roveringu další hodnotný rok plný radosti, služby, výzev a skvělého společenství!

Lud'a

Externista ze střeleckého kroužku v Moravské Třebové přivezl na odzkoušení řadu sportovních zbraní

Atomium v Litovli během cyklovýletu